

**ΗΛΙΑΣ ΔΟΛΓΗΡΑΣ**  
**ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΑΔΕΔΥ**  
**ΕΙΣΗΓΗΣΗ**

Αγαπητοί συνάδελφοι, αγαπητοί φίλοι, καταρχήν ευχαριστώ για την πρόσκληση. Σας μεταφέρω τον χαιρετισμό του προέδρου της ΑΔΕΔΥ και της διοίκησης της ΑΔΕΔΥ και θα μου δώσετε και μένα την ευκαιρία να παρέμβω και σε έναν χώρο που τον θεωρώ οικείο και εντάξει, στο σπίτι μου, δυο κουβέντες επ' αυτού.

Πρώτα από όλα είμαστε, είστε εδώ και είναι αυτό ιδιαίτερα σημαντικό. Και είναι ιδιαίτερα σημαντικό είστε, είμαστε εδώ παρότι κάποιοι πίστευαν ότι θα λακίσουμε, ότι θα εγκαταλείψουμε, ότι θα κουραστούμε, ότι θα τα αφήσουμε ότι αυτή λάσπη που πετάχτηκε άφθονη το τελευταίο διάστημα για τους δημόσιους υπαλλήλους, για το δημόσιο γενικά θα πιάσει τόπο. Από όλους.

Εμείς απαντάμε, πρώτα απ' όλα αυτό που είπε ένας μεγάλος νομικός ότι το δημόσιο είναι μεγαλύτερη ανακάλυψη του σύγχρονου ανθρώπου. Ταυτόχρονα όμως θεωρούμε ότι απαιτούνται κινήσεις. Αυτά που σήμερα κάποιοι λένε και κάποιες συγκεκριμένες φράσεις που σήμερα βάζουν εμείς μιλάμε για μια δεκαετία πριν όταν μιλάγαμε για αναδιάρθρωση και κινητικότητα, όχι με την έννοια που αυτοί αντιλαμβάνονται γιατί αυτοί μιλάνε σήμερα να πετάξουμε ανθρώπους στο δρόμο επειδή έτσι κάποιοι επιβάλλουν, αλλά μιλάγαμε και λέγαμε ότι απαιτείται πραγματικά κινητικότητα στο δημόσιο δεδομένου ότι κάποιος που ασκεί επιτελικά καθήκοντα δεν νοείται να μην έχει περάσει από υπηρεσίες μάχης. Αυτά ήταν στις συλλογικές συμβάσεις που η ΑΔΕΔΥ πρότεινε. Και αυτό εννοούσαμε.

Όταν με την περίφημη τότε, να είναι καλά, εν πάση περιπτώσει, ο άνθρωπος αναδιάρθρωση του ναπολεόντειου κράτους που διαλύσανε τα πάντα και διαλύσαμε την σύνδεση κράτους, την κόψαμε φέτες –φέτες και αφήσαμε σε διάφορους τοπικούς παράγοντες και τοπικές εξουσίες να ελέγχουν κάποιες καταστάσεις, θα αναφερθώ και σε αυτούς στην συνέχεια, δημιούργησαν την απόλυτη ασυνδετότητα του κράτους, την απόλυτη που κανένα σημείο του δεν έχει καμία σχέση μεταξύ του.

Είπαμε ότι απαιτείται σύνδεση ξανά. Δεν μπορεί και αυτός που πρόκειται να ασκήσει επιτελικά καθήκοντα κάποια στιγμή θα έπρεπε να έχει βρεθεί πριν στις μάχιμες υπηρεσίες αλλά και αυτός που τα όποια στιγμή έχει περάσει πολλά χρόνια στις μάχιμες υπηρεσίες κάποια στιγμή θα πρέπει να βρεθεί να δώσει την εμπειρία του και την γνώση του σε υπηρεσίες σχεδιασμού, προγραμματισμού και τα λοιπά.

Σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι, δυστυχώς υπό την πίεση της κατάστασης την οποία περνάμε, κατάσταση την οποία επιβάλλει και μας επιβάλλει όλους να είμαστε παρόντες, να είμαστε εδώ, να θέσουμε τα ζητήματα όπως του τίθεται το

πρώτο που τίθεται είναι η υπεράσπιση του συντάγματος γιατί είναι σαφέστατη την παραβίασή του στα περισσότερα σημεία του, δεν νοείται αυτό που σήμερα υφίσταται το δημόσιο στη χώρα και δεν εννοείται ότι το δημόσιο υπάρχει για να βρίσκουν δουλειά οι δημόσιοι υπάλληλοι και είναι η λογική 'άπαγε από εμάς της βλασφημίας', το δημόσιο είναι εκείνο που βάζει τα βασικά ερωτήματα, θα υπάρχει παιδεία στην χώρα δημόσια; Θα υπάρχει υγεία στην χώρα δημόσια; Θα υπάρχει ασφάλεια; Θα υπάρξει κοινωνία; Θα υπάρχει πολιτισμός;

Εάν είναι όλα αυτά να τα εκχωρήσουμε εμείς, όταν επιλέξαμε την Ε.Ε. την επιλέξαμε ως συμμετοχή, ως συνέταιροι, δεν την επιλέξαμε ως υποτελείς και κάτι τέτοιο θα πρέπει κάποιοι να το καταλάβουν σήμερα ότι δεν είμαστε υποτελείς, είμαστε συμμετοχοί με την θέλησή μας και εάν αποφασίσουμε να ανοίξουμε κάποιες τέτοιες κουβέντες, να είναι κάποιοι βέβαιοι ότι θα τις ανοίξουμε. Και να είναι κάποιοι βέβαιοι, παρά τις τελευταίες ήττες που το κίνημα σήμερα δέχεται, να είναι βέβαιοι ότι θα δεχτούν και πολύ - πολύ ζεστή την ανάσα μας δίπλα τους.

Αυτό καλώ σήμερα και προς εσάς, απαιτείται πραγματικά συσπείρωση, απαιτείται πραγματική παρουσία, μέσα από τις όποιες ενστάσεις μας, μέσα από τις πολλές απογοητεύσεις μας, μέσα από τα πολλά λάθη της όποιας ηγεσίας μεταξύ αυτών και εμένα και των υπολοίπων που είναι εδώ πέρα, αλλά απαιτείται συσπείρωση, παρουσία και να πείσουμε ότι εμείς δεν θα λακίσουμε, θα είμαστε εδώ, θα παλέψουμε.

Πριν κλείσω θα ήθελα δυο κουβέντες επί του προκειμένου επειδή δεν ξεχνάω και από πού προέρχομαι.

Αγαπητοί συνάδελφοι είδα τραγικά ζητήματα αυτό το διάστημα που βρέθηκα στην κορυφή της ΑΔΕΔΥ, δεν είμαι αυτή την στιγμή στο γενικό συμβούλιο και είναι ένα θέμα το ότι έχουν υποχωρήσει και οι δυνάμεις ή εν πάση περιπτώσει, οι συνάδελφοι που προέρχονταν από τον χώρο, διαπιστώσαμε ότι αυτή η αίσθηση ότι η δημόσια διοίκηση οφείλει και πρέπει να έχει λογική ορχήστρας στην οποία να συμμετέχουν οι πάντες και παίζουν οι πάντες τον ρόλο τους, κάποιοι θεωρήσανε ότι και το θεωρούν χρόνια τώρα, ότι μπορεί να είναι μιας εκπαιδευτικής βαθμίδας αυτοί και που θα διοικούν αλλά και πολλές φορές και αυτοί που θα στελεχώνουν την ελληνική δημόσια διοίκηση.

Διαπιστώσαμε και με τον Χρήστο που θα μιλήσει μετά από εμένα, βρεθήκαμε σε έναν οργανισμό κάποια στιγμή που δεν προέβλεπε καμία άλλη ειδικότητα παρά μόνο διπλωματούχο μιας συγκεκριμένης κατεύθυνσης. Παλέψαμε και παλέψαμε και σε επίπεδο ΑΔΕΔΥ. Πάλι στην λογική και αυτό επιβάλαμε η παρουσία μας εκεί ότι η δημόσια διοίκηση είναι ορχήστρα στην οποία απαιτείται, μάλλον έχει ανάγκη όλων.

Τον ανατρέψαμε εκείνον τον οργανισμό. Το θυμάσαι Κώστα. Ο οργανισμός που κατέθετε ο Καλλικράτης, που προβλεπόταν από τον Καλλικράτη ήταν κατάρτυστος. Τον ανατρέψαμε, τον γυρίσαμε πίσω. Με μάχες, με παρουσίες. Άρα δεν χάνεται τίποτα. Κανένας αγώνας, καμία παρουσία δεν χάνεται αρκεί να είναι συγκροτημένη.

Σήμερα λοιπόν απαιτείται και ειδικά στον χώρο μας ο οποίος πιέζεται από όλες τις πλευρές και επιτρέψτε μου να κάνω χρήση της ιδιότητάς μου της επαγγελματικής και να ξεφύγω λίγο από το γενικό της και όχι δεν έχω τύψεις γι' αυτό, γιατί πραγματικά πιστεύω ότι δεν θέλω να καταπιέσω κανέναν στην ελληνική δημόσια διοίκηση το προσωπικό όχι ως ιδιοκτησιακό αλλά ως προσωπικό, αλλά οφείλουν οι πάντες να καταλαβαίνουν ότι πρέπει να υπερασπιστούμε την λογική ότι πρέπει να έχουν όλοι δυνατότητες, όλοι ανοίγματα, όλοι τους ορίζοντες ανοικτούς για να υπάρχει ενδιαφέρον, για να υπάρχει λειτουργία, για να μπορεί να μιλάμε για μια ελληνική δημόσια διοίκηση που θα έχει πέρα από το ήθος πρέπει να έχει και ηθικό και αυτό στην ελληνική δημόσια διοίκηση σήμερα λείπει.

Κατά τα λοιπά θεωρώ βέβαιο ότι και το επόμενο διάστημα η ΑΔΕΔΥ στο σημείο που της αναλογεί, στον συντονισμό, θα πάρει τις πρωτοβουλίες, θα είναι μπροστά, δεν θα επιτρέψουμε κάποιους να πιστέψουν ότι από εμάς τελειώσανε. Δεν τελειώσανε. Θα μας βρίσκουν κάθε μέρα μπροστά τους. Αλλά για να μας βρίσκουν κάθε μέρα μπροστά τους θα πρέπει και από εσάς και εσείς να είστε μαζί μας, να πειστείτε και να ξεκαθαρίσουμε ότι ανεξάρτητα των όποιων ενστάσεων, των όποιων αμφιβολιών, προφανώς οι ηγεσίες δεν είναι άγιες αλλά ας κοιτάξουμε την αγιοσύνη και μεταξύ μας.

Απαιτείται λοιπόν συσπείρωση, ενότητα, αγώνας, αγώνας, αγώνας και αγαπητοί συνάδελφοι πιστεύω ότι στο τέλος θα νικήσουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.